

Návrh znaku a vlajky pro obec Skuhrov

(okres Beroun)

Úvodem je vhodné stručně zmínit, že dle základních heraldických pravidel se v každém znaku používají i popisují tzv. tinktury, tj. kovy (zlato a stříbro, zobrazované v praxi žlutě a bíle) a barvy (červená, modrá, zelená, černá), výjimečně (odůvodněně) i doplňková tzv. přirozená barva (např. hnědá u kmene stromu, nebo srsti některých zvířat atd.). Přičemž platí poměrně striktní podmínka o (kontrastním a střídavém) kladení „kovů na barvy a barev na kovy“ (čili kovových figur v barevných polích štítu anebo naopak barevných figur v kovových polích štítu).

Heraldické figury dělíme na tzv. heroldské (tj. geometrické, pole štítu členící) a obecné (tj. všeobecně známé), vždy ale náležitě (pouze dvourozměrně) stylizované. Stranově (vpravo, vlevo) se znak odborně blasonuje (tj. terminologicky přesně slovně popisuje) jen z pohledu štítonoše (jeho pravé ruky), nikoliv pozorovatele štítu, proto (zdánlivě) obráceně, samozřejmě pokud není osově zcela figurálně souměrný.

Kresba znaku i vlajky se může v průběhu času (desetiletí i staletí) měnit a mírně autorsky odlišovat (nejde o logotyp či chráněný průmyslový vzor a značku), ale právě popisem v dekretu předsedy Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky závazně definovaná podstata zůstává (všechny uvedené tinktury a figury v dané kompozici štítu znaku i listu vlajky či praporu) a musí být takto přesně a důsledně vždy (nyní i v budoucnu) dodržena.

Ikonografický význam navrženého obecního znaku je následující: Hlavní heroldská figura vlnitého břevna (tj. vodorovného pruhu) symbolizuje nejenom zdejší vodoteče, rybníčky i cesty, ale především zvlněný ráz okolní podbrdské krajiny. Což podtrhuje modrá barva dobrého povětří, stříbrná (čili bílá) čistě vody a zelená lesů, luk a polí i rekreace. Obě pole štítu pak představují spojení dvou katastrálních území (Skuhrov pod Brdy a Hodyně u Skuhrova).

Obecná figura hvězdy s pěti hroty (cípy) vyjadřuje jednotu pěti částí (vsí) tvořících dnešní obec (Skuhrov, Drahovice, Hatě, Hodyně, Leč). Zároveň evokuje hvězdné svatozáře Panny Marie a sv. Jana Nepomuckého, patronů kaplí ve vsích Hodyně a Hatě.

Obecná figura ohně je připomínkou pospolitosti a trvání zdejší významné a stále oblíbené prvorepublikové trampské osady. Obecná figura dubového listu zastupuje četné památné duby v katastru a obecná figura obilného klasu je připomínkou místní historické sladovny.

Znak tedy tvoří celkem pět figur (hlavní heroldské čili geometrické vlnité břevno, jako první figura a čtyři obecné čili všeobecně známé figury hvězdy, ohně, dubového listu a obilného klasu) tak, jako je pět částí obce.

Blason (tj. odborný heraldický slovní popis, podle kterého je každý zkušený heraldik schopný znak správně nakreslit, aniž by nutně musel vidět prvotní předlohu) proto může znít takto:

V modro-zeleně stříbrným vlnitým břevnem děleném štítě nahoře pětihrotá hvězda a oheň se třemi plameny, dole vztyčený dubový list a obilný klas bez stébla, vše zlaté.

Návrh (na stožár vyvěšované) obecní vlajky nebo praporu (pevně spojovaného s žerdí) opakuje všechny výše popsané tinktury i figury jejich převedením ze (svislého) štítu znaku do (vodorovně) obdélníkového listu vlajky (praporu) o stranovém poměru šířky k délce 2 : 3 (daném státní vlajkou České republiky). Pouze stříbrné znakové vlnité břevno vexilologicky zjednodušuje do podoby (úzkého) bílého vodorovného pruhu, takže vzájemný poměr modrého, bílého a zeleného pruhu je 1 : 4 : 1.

Jedná se proto o tzv. vexilologicko-heraldickou vlajku, shodnou díky obecným figurám se znakem, a proto snadno i laikem identifikovatelnou a poznatelnou, že náleží obci Skuhrov.

Zatímco základní heraldickou hvězdou je šestihrotá (tj. šesticípá) a musí se uvádět vyšší nebo nižší počet hrotů (jako v tomto případě), vexilologickou základní (typickou) hvězdou je právě ta pěticípá a hlásí se jiný počet cípů než pět.

Při popisu vlajky (praporu) se také, na rozdíl od blasonu znaku, nikdy nemluví o zlaté či stříbrné tinktuře kovu, jako u hmotově pevného štítu (kde se plátkový kov kdysi skutečně používal), ale vždy žluté a bílé barvě (vlající) tkaniny, z níž se vyrábí. Také není nutné používat černé obrysové kontury (zcela zbytné při tisku vlajky nebo vyšívání praporu), zatímco v případě štítu znaku jsou vhodné, např. v souvislosti s černobílým provedením na razítku atd. apod.